

РЕШЕНИЕ

№ 2458

гр. София, 13.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 59 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател:

при участието на секретаря
като разгледа докладваното от Гражданско дело № 20221110149902
по описа за 2022 година

Предявен е иск по чл. 422 от ГПК.

Ищеца, със седалище и адрес на управление, представлявано от – изпълнителен директор, твърди в исковата си молба, че в негова полза е издадена заповед за изпълнение № 19540 от 20.11.2021 г. по ч.гр. д. № 64044 по описа за 2021 г., като поради подадено възражение от страна на ответника счита, че за него е налице правен интерес от установяване на вземането си по реда на чл. 422 от ГПК. В съдебно заседание искът се поддържа.

Ответникът К. И. И. с ЕГН *****, от, в срока по чл. 131, ал. 1 от ГПК е подал отговор, в който изцяло оспорва исковете, позовава се на изтекла погасителна давност, поради което моли исковете да бъдат отхвърлени, моли да бъде допуснато разсрочено плащане по реда на чл. 241 от ГПК, не претендира разноски.

Трето лице помагач на страната на ищеца -, със седалище и адрес на управление, не изразява стаовище по предявените искове.

Съдът, след преценка на доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Видно от приетото и приложено като доказателство ч.гр. д. № 64044 по описа за 2021 г. на СРС, на 09.11.2021 г. било депозирано заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК срещу ответника И. за цитираните суми. В закрито разпоредително заседание, проведено на 20.11.2021 г., по ч.гр. д. № 64044 по описа за 2021 г. на СРС, съдът уважил искането и издал заповед за изпълнение против длъжника. Така издадената заповед била връчена на длъжника, като същият в срока по чл. 414 от ГПК, депозирал възражение срещу заповедта за изпълнение, с оглед на което на ищеца бил даден срок по реда на чл. 415 от ГПК да предяви иск относно вземането си в едномесечен срок, като до внесе дължимата държавна такса.

А. По отношение на предявените установителни искове за главница и лихва:

Съгласно чл. 153, ал. 1 Закона за енергетиката (ЗЕ) в относимата му за спора редакция, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са потребители на топлинна енергия, а според § 1, т. 42 от Допълнителните разпоредби на ЗЕ (обн. ДВ бр. 107/09.12.2003г., отменен с ДВ бр. 54/2012г., но в сила за процесния период), „потребител на енергия или природен газ за битови нужди” е физическо лице - собственик или ползвател на имот, което ползва електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за домакинството си. Според чл. 150, ал. 1 ЗЕ, продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на потребители на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от КЕВР, които съгласно изричната разпоредба на чл. 150, ал. 2 ЗЕ влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от потребителите. Доколкото от страна на ответника не е налице оспорване на качеството му на потребител, съдът с протоколно определение от 28.04.2023 г. е отделил този факт като безспорен и еннуждаещ се от доказване.

Във връзка с направеното възражение за изтекла погасителна давност съдът счита следното: Съобразно трайната съдебна практика вземането на дружеството представлява периодично плащане по смисъла на ТР № 1 от

2009 г. на ОСГТК. Вземанията за заплащане на потребената топлинна енергия са периодични – независимо, че произтичат от общ правопораждащ юридически факт, всяко от тях е самостоятелно и различно от останалите, от което следва, че предявените от ищеца главни вземания за периода от м.05.2018 г. – м.09.2018 г., съгласно изричната разпоредба на чл. 111, ал. 1, б. «в», предл. трето от ЗЗД са погасени с изтичането на тригодишна давност – последно на 01.11.2021 г. Доколкото заявлението по чл. 410 от ГПК е подадено след срока на изтичане на давността – на 09.11.2021 г., съдът счита, че сумите по заповедта за този период са погасени на осн. чл. 111, ал. 1, б. «в» от ЗЗД.

Съгласно приетата и неоспорена съдебно-счетоводна експертиза главницата за този период възлиза на сумата в размер на 37, 90 лева. Изтеклата давност не засяга сумите за мораторна лихва, тъй като същите се претендират за период с начална дата 15.09.2019 г., както и за главница и лихва за дялово разпределение, тъй като същите са съответно за период с начална дата м.10.2018 г. и 01.12.2018 г. С оглед на горното следва исковете срещу ответника за мораторна лихва, както и за главница и лихва за дялово разпределение да бъдат изцяло уважени, а иска за главница за топлинна енергия уважен частично, поради наличие на изтекла погасителна давност. Върху главниците следва да бъде присъдена законна лихва от датата на подаване на заявлението по чл. 410 от ГПК до окончателното изплащане на задължението.

Б. По отношение на разноските:

С оглед този изход от спора право на разноски имат както ищеца, на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК, така и ответника, на осн. чл. 78, ал. 3 от ГПК, но доколкото ответника не претендира такива, съдът няма да се произнася по този въпрос. Ищеца е направил по делото разноски в общ размер на 821, 82 лева, както следва: По заповедното производство по ч.гр. дело № 64044 по описа за 2021 г. на СРС, са направени разноски в размер на 121, 40 лева, от които 71, 40 лева държавна такса и 50 лева юрисконсултско възнаграждение.

По исковото производство по настоящото дело ищеца е сторил разноски в размер на 700, 42 лева, от които 200, 42 лева държавна такса, 100 лева юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на осн. чл. 78, ал. 8 от ГПК и чл. 25 от НЗПП, и 400 лева депозит за ССЧЕ. При общ размер на

исковете 3 570 лева, уважената част от тях възлиза на сумата в размер на 3 532, 10 лева, което е 99 %, с оглед което ответника следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 813, 60 лева.

В. По отношение на искането за допускане на разсрочено плащане на задължението по чл. 241 от ГПК:

Съгласно чл. 241, ал. 1 от ГПК при постановяване на решението съдът може да отсрочи или да разсрочи неговото изпълнение с оглед имотното състояние на страната или на други обстоятелства. Видно от представената декларация за материално и гражданско състояние от страна на ответника, същия получава пенсия в размер на 350 лева, при това е със заболявания, които налагат разходи за лечение в размер на 160 лева месечно, и освен топлоснабдения имот, не е собственик на друго движимо и недвижимо имущество, от което да може да получава доход. С оглед горното съдът счита, че следва да бъде разсрочено изпълнението на решението, като бъде определена месечно вноска в размер на 50 /петдесет/ лева.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО спрямо **К. И. И. с ЕГН *******, от, че дължи на, с ЕИК, със седалище и адрес на управление, представлявано от – изпълнителен директор, сумата в размер на **3 007, 63 лева /три хиляди и седем лева и шестдесет и три стотинки/**, ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК – 09.11.2021 г., до окончателното изплащане на задължението, представляваща главница – стойността на незаплатената топлинна енергия за периода м.10.2018 г. – м.04.2020 г., сумата в размер на **477, 83 лева /четиристотин седемдесет и седем лева и осемдесет и три стотинки/**, представляваща мораторна лихва за забава за периода 15.09.2019 г. – 22.10.2021 г., сумата в размер на **38, 14 лева /тридесет и осем лева и четиринадесет стотинки/**, ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК – 09.11.2021 г., до окончателното изплащане на задължението,

представляваща главница – стойността на дялово разпределение за периода м.10.2018 г. – м.04.2020 г., и сумата в размер на **8, 50 лева /осем лева и петдесет стотинки/**, представляваща мораторна лихва за забава за периода 01.12.2018 г. – 22.10.2021 г., съгласно издадената заповед за изпълнение № 19540 от 20.11.2021 г. по ч.гр. д. № 64044 по описа за 2021 г. на СРС.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от, със седалище и адрес на управление представлявано от – изпълнителен директор, иск с правно основание чл. 422 от ГПК във вр. с чл. 153 от ЗЕ против **К. И. И. с ЕГН *******, от, за сумата от **37, 90 лева /тридесет и седем лева и деветдесет стотинки/**, представляваща главница – стойността на незаплатената електрическа енергия за периода м.05.2018 г. – м.09.2018 г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл. 410 от ГПК – 09.11.2021 г., до окончателното изплащане на задължението, присъдена със заповед за изпълнение № 19540 от 20.11.2021 г. по ч.гр. д. № 64044 по описа за 2021 г. на СРС, като **ПОГАСЕН ПО ДАВНОСТ**.

ОСЪЖДА **К. И. И. с ЕГН *******, от гр., да заплати на, със седалище и адрес на управление представлявано от– изпълнителен директор, сумата в размер на **813, 60 лева /осемстотин и тринадесет лева и шестдесет стотинки/**, представляваща 99 % от общия размер на направените по делото разноси на осн. чл. 78, ал. 1 от ГПК, съгласно мотивите на настоящото решение досежно разноските.

ДОПУСКА на осн. чл. 241, ал. 1 от ГПК разсрочено заплащане от страна на ответника **К. И. И. с ЕГН *******, от на присъдените със заповед за изпълнение № 19540 от 20.11.2021 г. по ч.гр. д. № 64044 по описа за 2021 г. на СРС суми, чиято дължимост е установена с настоящото решение, както и на присъдеените с настоящото решение разноси, като определя месечна вноска в размер на **50**

/петдесет/ лева.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач на страната на ищеца –, със седалище и адрес на управление г.....

Банкова сметка на ищеца:

.....

BIC:

.....

След влизане в сила на решението, служебно изготвен препис да се приложи към заповедното производство и да се докладва за произнасяне на съдията-докладчик по делото.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред СГС.

Съдия при Софийски районен съд: _____